

๕๐

เนमितกนาม

คำว่า **พุทฺโธ** เป็นเนमितกนามเกิดขึ้นจากพุทฺธรัตน์ะ

คำว่า **ธมฺโม** เป็นเนमितกนามเกิดขึ้นจากธรรมรัตน์ะ

คำว่า **สงฺโฆ** นั้นเป็น เนमितกนามเกิดขึ้นจากสังฆรัตน์ะ
เป็นต้น ยืนยันให้เห็นของจริงเข้า เห็นความเกิด เหตุให้เกิดความ
ดับ เหตุให้ดับเข้าจริง เห็นจริงเข้า เป็นเนमितกนามเกิดขึ้นกับพุทฺธ
รัตน์ะว่า พุทฺโธ

ธรรมรัตน์ะ นั่นเอง **ธรรมรัตน์ะดวงนั้นแหละ เมื่อสัตว์
เข้าไปถึงแล้ว ทรงผู้ปฏิบัติไม่ให้ตกไปในที่ชั่ว** ถึงได้เป็นเนमितกนาม
เกิดขึ้นว่า ธมฺโม แล้วทรงจัดผู้ปฏิบัติไม่ให้ตกไปในที่ชั่ว

สังฆรัตน์ะ รักษาธรรมรัตน์ะนั้นไว้ไม่หายไป ให้อยู่ในดวง
ธรรมรัตน์ะนั้น ปฏิบัติในดวงธรรมรัตน์ะนั้นไม่ให้สูญหายไป ธรรม
รัตน์ะนั้น เป็นบ้านเป็นเรือนให้อยู่ทีเดียว ที่อยู่ของสังฆรัตน์ะทีเดียว
ทิ้งไม่ได้ ห่างไม่ได้ มีที่อยู่ เมื่อรักษาธรรมรัตน์ะไว้ได้เช่นนั้น จึง
ได้เกิดเป็นเนमितกนามยืนยันว่า สงฺโฆ